

BAGU LÁSZLÓ

a bolt ahol az életünket vettük

*látod az öreg nőt ki a pult mögött
árul én ismerem mióta megszülettem
rám bízta ősz hajszálainak megszámlálását
s hogy kezei közül a kenyeret egyem meg*

*én láttam pénzt tenyere közt meg-
robadni láttam hogy nő ki onnan két gyerek
hogy lett miattuk egyre lassabb – más
azt sajnálja tőlem mit én szégyellek*

*kértem tőle mit nem adhatott mert
mit megadhatott mindig meg is adta
kezét értem a tűzbe tette pult alá
nyúlt s húsos fazekakba*

*az a két kéz most is csomagol még
de a lábait már visszér tartja össze
nem piben míg nincs rend odabenn –
kávéja bűl s a zománcos kis bögre*

*csak cukrot adjál édes istenem
erőt neki hogy szájához emelje
ha haragod a környéket veri ő
olyan helyen álljon hogy ne verje*

*nem lesz szükség akkor panasz-
könyvre elgömbülhet kéz is meg a száj
a bolt pedig hol életünket vettük
ott áll még és még mindig ott áll*